

Uparty kogut

11 maja 2020 rok

*Witajcie po weekendowej przerwie!
Mamy nadzieję, że spędziliście miło czas z najbliższymi.*

*W tym tygodniu czeka nas mnóstwo zabaw
z wiejskimi zwierzątkami w roli głównej 😊*

1. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem samodzielnie.
Rysowanie po śladzie drogi kury do kurnika.
(k. p. s. 3)
<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>
2. Wysłuchaj opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Uparty kogut”
Ćwiczenia z tekstem. Zapoznaj się z ilustracjami do opowiadania (książka s. 62 – 65)
<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html#p=64>

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem. Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitali się z cicią i wujkiem i na- tychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsienki, kaczki i kaczęta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy. – To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek. – Prześliczny maluszek – stwierdziła z podziwem mama. Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został

jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama. – Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata. Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami. – Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu – powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco. Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok. – Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes. – Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy. – Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.

– Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.

– No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie.

Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została użądlna w stopę. Wołała przecha- dzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądła i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znużona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furtki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Wołała tego uniknąć. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot.

Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.

– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.

– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama. Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

3. Rozmowa na temat opowiadania

Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?

Z kim bawił się Olek?

Co robiła Ada?

Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?

Czym zajęli się tata z wujkiem?

Jak mama przechytryła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

4. Nazywanie zwierząt, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym. Odszukiwanie zwierząt znajdujących się w pętłach na dużym obrazku.

(k. p. s. 4 - 6)

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

5. Odkrywamy literę **ż**: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

Wyodrębniamy wyraz podstawowy – **żubry**.

Dzielimy słowo **żubry** na sylaby i na głoski. Liczymy sylaby i głoski.

Wymieniamy inne słowa, rozpoczynające się głoską **ż** (żaba, żurek żyrafa...) oraz mające je w środku (leżak, jeżyny, kałuża...).

Zwracanie uwagi, że głoska **ż** na końcu słowa jest często słyszana jak głoska **sz**, na przykład w słowie **garaż**.

6. Wykonajcie karty pracy „Litery i liczby”

6-latki (s.64 - 67)

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-literzy-liczby-cz-2/mobile/index.html#p=67>

5-latki „Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia” (s. 68)

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/przygotowanie-czytania-pisania/mobile/index.html#p=70>